

Па *шо* је корњача Кори!, синило је Зеки.

– Драга Кори, шта ти се то догодило? – зачуђено је упитао Зека.

– Кренула сам по доручак. Поред овог дрвета ми је нешто необично замирисало, па сам пришла да видим шта је то, а онда сам се упетљала у ово чудо. Нисам могла ни напред ни назад. Звала сам у помоћ, али су се сви плашили да ми приђу – шапутала је изнемогла корњача.

- Из оближње рупе провирио је миш Марко:
- Пази се, Зеко! То је крокодил! Може да те поједе!
 - Какав крокодил?! Јеси ли ти некада видео крокодила?
 - Нисам, али сам га замишљао.

– Замишљао, замишљао... Ово је наша драга другарица Кори! Заробљена је у пластичној кеси. Хајде, брзо позиви Вецу веверицу, коса Жутог Кљуна и пужа Рогоњу! Морамо је хитно ослободити!

Када су се окупили, сви су заграјали:
– Извини, Кори, нисмо знали! Извини!
Извини!

Почели су сложено да раде. Једни су вукли кесу напред, други су теглили корњачу уназад. Потом су пробали да вуку налево, па надесно, али све је било узалуд. Кори је и даље била умотана са свих страна.

Сели су да размисле шта даље да раде. Тада се Зека сетио:
– Хеј, позваћемо јежа Боцка! Он може својим бодљама
да помогне.

Кос је био најбржи од свих, па је одлетео да позове јежа.

Убрзо је стигао Боцко.

– Драга Кори, па ти си заробљена! Ех-ех, за то су крива деца која су јуче овде била на излету. Оставила су за собом кесу и још неке ствари. Видео сам то!

– Боцко, пријатељу, помози ми да изађем одавде! – једва је изговорила Кори.

– Хоћу, Кори! – рекао је одлучно јеж.

Зека му је предложио:

– Боцко, ти почни бодљама да бодеш кесу како би је пресекао. Ми ћемо ти помагати!

Док су Зека и остали придржавали кесу, Боцко је својим бодљама боцкао и резао. Мало-помало кеса је попуштала, док коначно није била пререзана. Корњача је била слободна.

– Браво, браво! – сви су викали и тапшали.

Кори је била исцрпљена али срећна.

– Хвала вам, драги пријатељи, много вам хвала! О, како ме је само намучило ово пластично чудо! Сви су ме се плашили и бежали од мене. Мислила сам да ми нема спаса – шапутала је корњача, очију пуних суза.

Зека је набрао свеже листове детелине и пружио их гладној корњачи да поједе како би повратила снагу.

Сада је коначно могао да позове своје другаре на прославу.

